

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Варна, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. И.

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

при участието на секретаря М.на Ив. И.
като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20243100500189 по описа за 2024 година
за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. ГПК и е образувано по:

1. Въззивна жалба вх. № 55929/26.07.2023г. от Д. Б. П. в качеството и на родител на Д. И.в Н., ЕГН *****, Е. Х. Т. и Л. С. Л. в качеството им на родители на детето В. Л. Л., ЕГН *****, С. С. И. и В. В. И. в качеството им на родители на Д. В. И., ЕГН *****, всички чрез процесуален представител срещу Решение № 2486/06.07.2023г. по гр.д. № *****/****г. на ВРС, в частта , с която въззивниците СА ОСЪДЕНИ **солидарно да заплатят на С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202** в качеството й на майка и законен представител на М. М. А., ЕГН ***** сумата 2000.00 лева, представляваща разликата от присъдената сума от **5000/пет хиляди / лева** до признатия размер от 3 000 лева, представляваща обезщетение за причинени на М. М. А. на 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, на основание чл.48,ал.1 вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Считайки решението за неправилно и необосновано, противоречащо на събраните доказателства, касателно размера на присъденото обезщетение за сумата над 3000.00 лева /призната от тях/, претендират отмяна на решението и постановяване на друго, с което присъденото обезщетение да бъде определено съобразно признатия размер, което намират за справедлива обезвреда на пострадалия за претърпени от него вреди , с оглед събраните по делото доказателства. исковете да бъдат уважени в пълните предявени размери.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от насрещната по жалбата страна, чрез процесуален представител, в който е изразено становище за неоснователност на оплакванията срещу постановеното решение, което намира за правилно и законосъобразно. Претендира потвърждаването му в обжалваната част и присъждане на сторените в съдебното производство разноски.

2. Въззивна жалба вх. № 77134/18.10.2023г. от И. Д. Н., чрез процесуален представител в качеството му на родител на Д. И.в Н., ЕГН ***** срещу Решение № 2486/06.07.2023г. по гр.д. № *****/****г. на ВРС, с което **Е ОСЪДЕН** солидарно с другите ответници **да заплати на С. Н. К.,** ЕГН ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А.,ЕГН ***** сума от **5000/пет хиляди / лева** представляваща обезщетение за причинени на М. М. А. на 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, както и сумата от **40 /четиридесет/ лева**, представляваща имуществени вреди, на основание чл.48,ал.1 вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Считайки решението за недопустимо, неправилно и необосновано, противоречащо на събраните доказателства, претендира обезсилването му/ отмяната му и постановяване на друго, с което иска против него да бъде отхвърлен. Твърди се , че съда неправилно е приел, че въззивника е отговорен за действията на сина си по см. на чл. 48 от ЗЗД – където отговорността е лична и е за неупражнен родителски контрол и недостатъчно възпитание на детето, доколкото от събраните по делото доказателства , вкл. и решение на ВРС , родителските права по отношение на детето – Д. Н. са предоставени на майка му- Д. П.. Излага, че не е присъствал на деянието и по никакъв начин не е могъл да предотврати последствията му. Претендира обезсилване/отмяна на решението, включително и за присъдените разноски и присъждане на такива ва въззивната инстанция.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК от насрещната по жалбата страна не е постъпил отговор.

В съдебно заседание въззивниците Д. Б. П. в качеството ѝ на родител на Д. И.в Н.; Е. Х. Т. и Л. С. Л. в качеството им на родители на детето В. Л. Л.; С. С. И. и В. В. И. в качеството им на родители на Д. В. И., редовно призовани не се явяват, чрез процесуалния си представител, поддържат жалбата. Претендират уважаването ѝ , не претендират присъждане на разноски.

В съдебно заседание въззивника И. Д. Н., в качеството му на родител на Д. И.в Н.,редовно призован не се явява , чрез процесуален представител с писмена молба , поддържа подадената жалба претендира уважаването ѝ и присъждане на разноски.

В съдебно заседание въззиваемия редовно призован, не се явява, чрез процесуалния си представител, моли жалбите да бъдат отхвърлени, както и да му се присъдят направените по делото разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Жалбите, иницирали настоящото въззивно произнасяне, са подадени в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което са допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки, касателно предявените искове против Д. Б. П. в качеството и на

родител на Д. И.в Н.; Е. Х. Т. и Л. С. Л. в качеството им на родители на детето В. Л. Л.; С. С. И. и В. В. И. в качеството им на родители на Д. В. И. . Предявения от С. Н. К., ЕГН ***** в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А. против И. Д. Н. в качеството му на баща на малолетния Д. Н. иск с правно основание чл.48 ал.1 от ЗЗД е недопустим поради наличие на отрицателна предпоставка – на ответника не е предоставено упражняването на родителски права над сина му.

Безспорно в настоящото производство е установено , че с Решение, постановено на 19.02.2016г. по гр.д. №*****/2015г. по описа на ВРС брака между Д. Б. Н.а и И. Д. Н. е прекратен, като родителските права по отношение на роденото от брака дете Д. И.в Н. са предоставени на майката, като на бащата е определен режим на личен контакт.

Отговорността по чл. 48 ЗЗД има белезите на обективната отговорност и се възлага на родителите и осиновителите за неупражнен конкретен контрол над непълнолетните и недобре изпълнен родителски дълг по възпитанието им, в резултат на което се е стигнало до противоправното деяние и вредата.

Отговорността на родителите и осиновителите се основава на упражняването на родителските права, като задължително условие при тази отговорност е децата да живеят при тях (има се предвид общо местоживеене).

Следователно, родители, които са лишени от родителски права или на които не е предоставено упражняването на родителските права (например след развод или по иск за определяне на местоживеене), не са надлежно пасивно легитимирани по иск с правно основание чл. 48 ЗЗД. Без значение е, че другият родител не е лишен от родителски права и отговорности, а има и определен режим на лични отношения с детето, тъй като краткотрайните контакти по този ред не са достатъчни за възпитание и за формиране личността на детето (Решение № 323 / 09.04.2009 г. по гр. д. № 718 / 2008 г., IV г.о., ВКС). Настоящия състав е запознат с практиката на ВКС, обективирана в Решение №270/10.01.2017г. по гр.дело № ***/2016г. , IV г.о., ВКС, касателно приложението на чл.48 ал.3 от ЗЗД, същата обаче касае случай на предпоставки за освобождаване от отговорност на родител, на когото са предоставени родителски права , какъвто настоящия не е.

Ето защо производството по предявения от С. Н. К. в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А. срещу И. Д. Н. в качеството му на родител на непълнолетния Д. И.в Н., иск с правно основание чл.48, ал.1 вр.чл.45 ЗЗД, следва да бъде прекратено като недопустимо , а постановеното в тази част решение обезсилено.

Депозираната от И. Д. Н. въззивна жалба е основателна и следва да бъде уважена , като на същия бъдат присъдени разноски за две инстанции.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Производството пред районния съд е образувано по искова молба на С. Н. К. в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А. срещу С. С. И. и В. Н. в качеството има на родители на непълнолетния Д. В. И., Д. Б. П. и И. Д. Н. в качеството им на родители на непълнолетния Д. И.в Н., Е. Х. Т. и Л. С. Л. в качеството им на родители на В. Л. Л. за осъждането на ответниците да заплатят солидарно сумата от 9000 лева за причинени на М. М. А. от 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане

около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, както и сумата от 40 лева, представляваща имуществени вреди, на основание чл.48, ал.1 вр.чл.45 ЗЗД.

В исковата молба ищеца твърди, че на 10.12.2021г. към 14:00 часа М. А. бил с приятеля си Т.Д. в ж.к.К.Г., пицария М./гр.Варна/. Поръчал си и си купил пица, нарязана на парчета, която седнал да яде. В това време минали Д. И., В. Л. и Д. Н., които без да поискат разрешение си взели по едно парче от пицата му. Той ги помолил да се махнат, но те се държали арогантно, присмивали му се и след негова забележка побягнали. М. решил да ги намери и поговори с тях защо са постъпили така грозно, като приятелят му Теодор му казал, че най-вероятно те са отишли в Д. Н. в бл.216. След като трите момчета излезли М. ги попитал нямат ли пари да си купят пица, че трябва да взимат от неговата. Д. И. му казал да се маха и се нахвърли срещу него. Започнал да го удря, съборил го в градинката, направил му хватка и започнал да го души. М. се опитал да се изправи и тогава са намесил В., който го ритнал с крак в гърба и той паднал отново. През цялото време останалите две момчета се смеели и викали : " то му наби тупаниците", „ набий му още един", „ давай". През цялото време побоя бил сниман с телефон от Д. Н.. Следствие на побоя М. получил травми : рана на долния клепач на дясното око; кръвонасядане около носа; по лявото слепоочие оток и кръвонасядане; кръвонасядания по гърба. След като боя приключил М. се обадил на майка си и бил изключително разстроен и притеснен. Двамата отишли в полицейското управление в К.Г. и пуснали жалба. В това време започнали да се обаждат приятелите на М. и му пратили клипа с побоя над него, който бил качен в Инстаграм от Д. Н.. На следващия ден било издадено медицинско свидетелство на М.. Твърди се , че след инцидента М. станал подтиснат заради нахърненото му достойнство. В училище и на улицата чувал постоянни подмятания : " вижте тоя дето го биха". Затворил се в себе си и не искал да излиза, бил изключително неспокоен и не можел да спи. Всичко това се отразило изключително много на самочувстието му, на успеха му, на нормалния му начин на живот. У него настъпили интензивни чувства на гняв, срам, непълноценност, зависимост, затваряне, дистанциране от околните, което провокирало тревожност и депресивност. Твърди се, че той и към момента не е преодолял случилото се. Подмятанията и подигравките не били спрели и към настоящия момент.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците Е. Х. Т., Л. С. Л., С. С. И., В. В. И. и Д. Б. П., чрез процесуален представител са депозирали отговор на исковата молба , в който не се оспорват фактическата обстановка и нанесените имуществени и неимуществени вреди. Изложили съображения за частична допустимост и частична основателност на иска. Признават претенцията за имуществени вреди за сумата от 40 лева. Оспорват размера на претендираните неимуществени вреди като завишен, като в условията на евентуалност правят искане за намаляване на размера на претендираното обезщетение. Предлагаг постигане на спогодба.

В срока по чл.131 от ГПК ответника И. Н., чрез процесуалния си представител оспорва предявения против него иск като недопустим , а разгледан по същество и - неоснователен. Излага, че родителските права по отношение на сина му – Д. Н. са предоставени на неговата майка – Д. П. съгласно Решение №566/19.02.2016г., постановено по гр.д. №*****/2015г. по описа на ВРС , поради което с оглед разпоредбата на чл.48 от ЗЗД същия не е отговорен за постъпките на сина си поради това , че не живеят заедно и няма как той да е могъл да предотврати действията му на 10.12.2021г.

Претендира производството против него да бъде прекратено, а в условията на евентуалност предявения против него в условията на солидарност с останалите ответници иск да бъде отхвърлен като неоснователен. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си за основателност,

респективно за недопустимост и неоснователност на предявените искове.

От събраните по делото пред първа и въззивна инстанция доказателства съдът, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Фактическата обстановка по делото е изяснена от първоинстанционния съд, поради което не следва да се преповтаря в настоящото изложение.

Няма спор между страните, а и е установено от събраните по делото писмени доказателства, че въззивниците Е. Х. Т., Л. С. Л., С. С. И., В. В. И. и Д. Б. П. са родители съответно на децата: В. Л., Д. И. и Д. Н., които към дата 10.12.2021г. са били малолетни.

От Медицинско удостоверение, издадено от БАЛ"Св.А." Варна за извършен преглед на М. А., при снети предварителни данни, е видно, че на 10.12.2021г. му е бил нанесен побой от трима младежи, като заключението от прегледа е, че се касае за контузия на лицето, повърхностна разкъсно-контузна рана по долния клепач на лявото око, травматичен оток и кръвонасядания в описаната област, които са резултат на удари от или върху твърди, тъпи предмети, респективно при удари с ръце и крака, отговарят да бъдат получени в указаните време и начин и в своята съвкупност са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Към удостоверението е приложен касов бон за заплащане на сумата от 40 лева за издаването му. Получените травматични увреждания и размера на имуществените вреди не са оспорени от въззивниците.

Ответниците не оспорват и механизма на причинените травматични увреждания, а именно, че на 10.12.2021г. М. А. е бил удрян и съборен от Д. И., Д. Н. и В. Л., а непосредствено преди това се държали грубо и арогантно и си взели парчета от пицата му. Физическото насилие, извършено от тях е било заснето от тях с телефон и видеоклипът бил качен в социалната мрежа Инстаграм и станал достояние на неограничен кръг от хора вкл. съученици и познати на М..

Съгласно чл. 125 ал.3 от СК родителят осигурява постоянен надзор по отношение на малолетното си дете и подходящ контрол на поведението на непълнолетното дете, като родителите и осиновителите, които упражняват родителските права, отговарят за вредите, причинени от децата им, които не са навършили пълнолетие и живеят при тях чл. 48 ал.1 от ЗЗД и не носят отговорност, ако не са били в състояние да предотвратят настъпването на вредите чл.48 ал.3 от ЗЗД. Възражения в последната хипотеза въззивниците не са направили. Отговорността по чл.48 ал.1 от ЗЗД, не е отговорност на децата, същата е презумптивна и е на техните родители затова, че не са изпълнили задълженията си за тяхното възпитание и за осъществяване надзор над поведението им до навършване на пълнолетие.

Както вече беше посочено, ответниците признават предявения против тях иск до сумата от 3000.00 лева неимуществени вреди и за сумата от 40.00 лева имуществени такива/която е не е предмет на настоящото произнасяне поради липса на жалба в тази част/. Възраженията им за прекомерност на присъденото от съда обезщетение в размер на 5000.00 лева, настоящия съдебен състав счита за неоснователни по следните аргументи.

Законът предвижда, обезщетението за претърпени неимуществени вреди да се определя от съда по справедливост. Справедливото обезщетение, както изисква чл.52 от ЗЗД за всички неимуществени вреди, следва да бъде определено като точен паричен еквивалент на болките и страданията на ищеца, като в зависимост от конкретно установените вреди за

ищеца следва да бъде определено и дължимото за обезвреда обезщетение. Паричната сума, която съдът следва да присъди е предназначена да компенсира в най-пълна степен страданията му.

За установяване на нашените на Д. Н. неимуществени вреди, както и за техния интензитет, по делото е приобщено заключението по СПхЕ, кредитирано от съда и неоспорено от страните, от което се установява, че нанесеният му на 10.12.2021г. побой е бил стресово събитие за детето М. А., което е дало отражение върху неговата самооценка и самочувствие, наранило е достойнството и честолюбието му. Отключването на много емоции от негативния спектър е обусловило емоционален стрес, който до настоящия момент не е преработен успешно. Настъпили са увреждания върху психологичното здраве на детето, изразяващи се в мнителност и недоверчивост към хората, към връстниците, детето се е затворило повече в себе си, провокирани са страхове от лица, които му се струват подозрителни. Особено голямо влияние в тази насока е допринесъл заснетия клип по време на побоя. Фактът, че много хора са го гледали и когато върви по улицата подмятат: "Ето го този от клипа, дето го биха!" е фраза, която остава ключова за него и е допринесла за формиране на психотравма у него. След преминаване на физиологичния стрес/ болките от нанесения побой/ след седмица -две са станали активни и водещи негативните емоции от стреса. М. е станал по-чувствителен и уязвим и все още не може да се справи с усещането, че другите му се подиграват и го отбягват, което е травмиращ момент за един тийнейджър, станал е зависим от чуждото мнение. При изследването се констатира единични симптоми на посттравматично стресово разстройство, свързани най-вече с натрапливи мисли за случилото се, за периодични асоциации с него, с възникващи страхове, когато среща лица, които биха могли отново да му навредят, да го нападнат и да му сторят същото зло, но най-вече притесненията му са свързани с представата да не бъде компрометирано достойнството и честолюбието му. На детето е необходима професионална помощ за правилно преработване и осмисляне случилото се и подреждането в съзнателното му поле.

В подкрепа на приетите по делото писмени доказателства са и събраните гласни такива, чрез разпита на свидетелите - М. М. Х. /чиито показания съда кредитира като безпристрастни и непосредствени/ и П. О. К./ съпруг на С. К. ,чиито показания съд кредитира в условията на чл.172 от ГПК, като базиращи на лични впечатления и в унисон с останалия събран по делото доказателствен материал/. Съвкупно от показанията им се установява, през месец 12,непосредствено преди Никулден 2021г., с М. станал конфликт - сбиване в К.Г. до една пицария. Три деца били М.. Той обяснил ситуацията на майка си и свидетелите и им показал клип в Инстаграм. Като се отворел клипа пишело „Който не слуша, така става." Клипът бил ясен и се виждали всички участници. На клипа се виждало как едно дете удря няколко пъти М. и той си пада на гърба, на раницата. След това той се опитва да стане, изправя се и друго дете го рита в гърба и той пак пада. М. бил доста притеснен. Имал зачервяване в областта на лявото око. Боляла го главата и гърба. Емоционално се свил, притеснявал се да излиза, трудно ходел на училище. Този клип бил гледан от доста деца, защото му се обаждали по телефона приятелчета да го разпитват. Негови съученици му пишели, а други се обаждали да му кажат, че този клип е качен и тогава той още повече се притеснил да не му се подиграват. Биологичният баща на М. ходил лично да иска клипа да се сваля от социалните мрежи. След инцидента състоянието на М. се променило. Не искал да излиза, защото децата му се присмивали, бил по -свит, не излизал талкова колкото преди и внимавал с кого общува. Когато го питали за училище и за негови съученици, избягвал да говори по темата. И към настоящия момент продължавал да се притеснява. Имал спад в успеха му след инцидента.

Доказателства оборващи твърденията на ищеца и показанията на водените от него свидетели ,ответниците –въззивници не са ангажирали.

Съдът намира, предвид възрастта на пострадалото дете – М.- малолетен към дата на

инцидента- период на крехка психика , в която се формират възгледи и възприятия относно основни нравствени критерии , като справедливост , чест , достойнство, както и данните за здравословното му състояние и с оглед приетото относно тежестта на увреждането – леки телесни повреди, изразяваща се в контузия на лицето, повърхностна разкъсно-контузна рана по долния клепащ на лявото око, травматичен оток и кръвонасядания в описаната област, както и установените негативни преживявания – болка и страдания, емоционалния стрес, който до настоящия момент не е преработен успешно, настъпилите увреждания върху психологичното здраве на детето, единичните симптоми на посттравматично стресово разстройство, свързани най-вече с натрапливи мисли за случилото се, както и посоченото от вещото лице, че за детето е необходима професионална помощ за правилно преработване и осмисляне случилото се и подкреждането в съзнателното му поле, че адекватно за репарирание на търпените от него неимуществени вреди е обезщетение правилно е определено от първоинстанционния съд в размер на 5000 лева. Искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди се явява основателен до този размер, а оплакванията на ответниците за несъобразяване от първоинстанционния съд на принципа за справедливост при определяне размера му – неоснователни, поради което и подадената от тях въззивна жалба следва да бъде отхвърлена.

Основателността на главния иск обуславя основателност и на обусловения за заплащане на законна лихва , считано от дата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното заплащане на задължението.

Съвпадането на изводите на двете инстанции не предполага корекция на обжалваното решение в частта за присъдените разноски, но доколкото обжалвания съдебен акт е частично недопустим , същия следва да бъде отменен и в частта за присъдените разноски.

С оглед изхода на спора, на основание чл.78 ал.3 от ГПК, направеното искане и представените доказателства, на въззивника – И. Н. следва да се присъдят разноски в размер на 1200.00 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат в производството по гр.дело № ****/****г. по описа на ВРС/при липса на възражение за прекомерност/ и разноски за настоящото производство в размер на 100.00 лева –заплатена държавна такса.

Въззивниците Е. Х. Т., Л. С. Л., С. С. И., В. В. И. и Д. Б. П. следва да бъдат осъдени да заплатят на въззиваемия направените разноски пред първа инстанция в размер на общо 1317.00лева / държавна такса , депозит вещо лице, адвокатско възнаграждение и държавна такса за съдебни удостоверения/ съобразно уважената част от исковете , както и сумата от 900.00 лева – заплатено възнаграждение за един адвокат във въззивното производство на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

Въззивниците Е. Х. Т., Л. С. Л., С. С. И., В. В. И. и Д. Б. П. не са претендирали разноски.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2486/06.07.2023г. по гр.д. № ****/****г. на ВРС, в **частта С КОЯТО** И. Д. Н., ЕГН: ***** с адрес гр.С., обл.В.Т., ул." А.Б."№28 в качеството му на родител на Д. И.в Н., ЕГН: ***** солидарно с останалите ответници Д. Б. П., ЕГН:***** в качеството ѝ на родител на Д. И.в Н., ЕГН: *****; Е. Х. Т., ЕГН: ***** и Л. С. Л., ЕГН: ***** в качеството им на родители на детето В. Л. Л., ЕГН: ***** ; С. С. И., ЕГН: ***** и В. В. И., ЕГН: ***** в качеството им на родители на Д. В. И., ЕГН : ***** **Е ОСЪДЕН** да заплати на С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4, ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А., ЕГН: ***** сумата от **5000/пет хиляди / лева,**

представляваща обезщетение за причинени на М. М. А. от 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, както и сумата от **40 /четиридесет/ лева**, представляваща имуществени вреди, на основание чл.48,ал.1 вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № ****/****г. на ВРС, в частта по предявения от С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А.,ЕГН: ***** против И. Д. Н., ЕГН: ***** с адрес гр.С., обл.В.Т., ул." А.Б."№28 в качеството му на родител на Д. И.в Н., ЕГН: ***** , с правно основание на основание чл.48,ал.1 вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, ответника да бъде **ОСЪДЕН** да заплати на ищеца сумата от **5000/пет хиляди / лева**, представляваща обезщетение за причинени на М. М. А. от 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, както и сумата от **40 /четиридесет/ лева**, представляваща имуществени вреди.

ОТМЕНЯ Решение № 3422/10.11.****г. по гр.д. № 4807/2021г. на ВРС ,50 св., в частта за присъдените разноски, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Д. Б. П., ЕГН:***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.216, вх.4, ет.9, ап.132 в качеството ѝ на родител на Д. И.в Н., ЕГН: *****; Е. Х. Т., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.306, вх.5, ет.5, ап.74 и Л. С. Л., ЕГН: ***** с адрес с.А., общ.А., обл.Л., ул."С." №8 в качеството им на родители на детето В. Л. Л., ЕГН: ***** ; С. С. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.207, вх.В, ет.3,ап.45 и В. В. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.207, вх.В, ет.3,ап.45 в качеството им на родители на Д. В. И., ЕГН : ***** , **всички солидарно ДА ЗАПЛАТЯТ** на С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А.,ЕГН: ***** , **сумата от 1317.00/хиляда триста и седемнадесет/лева** / държавна такса , депозит вещо лице, адвокатско възнаграждение и държавна такса за съдебни удостоверения/ представляваща сторени по делото разноски в производството по гр.дело № 4807/2021г. на ВРС съобразно уважената част от искове, както и сумата от **900.00/деветстотин/ лева** – заплатено възнаграждение за един адвокат във въззивното производство на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А.,ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Д. Н., ЕГН: ***** с адрес гр.С., обл.В.Т., ул." А.Б."№28 сумата от **1200.00/хиляда и двеста/ лева** заплатено възнаграждение за един адвокат в производството по гр.дело № ****/****г. по описа на ВРС и разноски за настоящото производство в размер на **100.00 /сто/лева** –заплатена държавна такса, на основание чл.78

ал.3 от ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3422/10.11.****г. по гр.д. № 4807/2021г. на ВРС ,50 св., **в частта С КОЯТО** Д. Б. П., ЕГН:***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.216, вх.4, ет.9, ап.132 в качеството ѝ на родител на Д. И.в Н., ЕГН: *****; Е. Х. Т., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.306, вх.5, ет.5, ап.74 и Л. С. Л., ЕГН: ***** с адрес с.А., общ.А., обл.Л., ул."С." №8 в качеството им на родители на детето В. Л. Л., ЕГН: ***** ; С. С. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.207, вх.В, ет.3,ап.45 и В. В. И., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.207, вх.В, ет.3,ап.45 в качеството им на родители на Д. В. И., ЕГН : ***** , **всички солидарно СА ОСЪДЕНИ да заплатят на С. Н. К., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ж.к."В.В." бл.202, вх.7, ет.4,ап.202 в качеството ѝ на майка и законен представител на М. М. А.,ЕГН: ***** сумата от 5000/пет хиляди / лева**, представляваща обезщетение за причинени на М. М. А. от 10.12.2021г. неимуществени вреди, имащи характер на лека телесна повреда, изразяващи се в рана на долния клепач на дясното око, кръвонасядане около носа, оток и кръвонасядане по лявото слепоочие, кръвонасядания по гърба, чувство на гняв, срам, непълноценност, тревожност, както и законната лихва, считано от датата на увреждането 10.12.2021г. до окончателното плащане, на основание чл.48,ал.1 вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщението му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____